Bokor Evelyn

Gyilkos gondolatok...

Publio

Gyilkos gondolatok

A kezdet

Bokor Evelyn

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Borító terv: Bokor Miklós

A kezdet

Egy újabb telefon... - Eric jönnöd kell egy újabb gyilkosság történt a Keleti Pályaudvaron. - Veronika fél négy van, de sietek, ahogy tudok te vagy a főnök. - szólt oda viccesen, hiszen tudta, hogy bosszantja evvel egy kicsit - gondolta magában Eric.

Eric elindult a színhelyre sietett hisz ez nem csak a munkáról szólt, szeretett Veronika közelében lenni... Mindig más várt rá sosem szép látvány egy hullát látni, de mikor odaért a színhelyre elképedt.

- Szia Vera! Szia Eric! - válaszolt lágyan mikor meglátta Ericet.

Nyilvánvaló volt, hogy szeretik egymás társaságát. A nő aki meghalt szörnyű pózban volt és a mellkasában egy nagyobb méretű kés. Több helyen is látszottak szúrt sebek. A kezein kék foltok. Nyilvánvalóan védekezett a támadója ellen, de sikertelenül.

3

- Szörnyű vég! - tette hozzá Veronika. - Igen szegény lány, de ki tehette ezt vele ez a nagy kérdés. - válaszolt Eric kíváncsian. - Bárki volt is nem úszhatja meg, el kell kapnunk minél hamarabb, még mielőtt újra ölne. - oktatta ki Veronika.

Veronika volt a fő nyomozó, és nagyon jól végezte munkáját határozott Nő volt a munkájának élt épp úgy mind Eric. A hölgy Édesanyja várta már a kapitányságon Veronikát. Úgy tűnt keres valakit nagyon ideges volt. - Jó napot Julia vagyok ide küldtek

önhöz tudna nekem segíteni?

Kérem, jöjjön velem az irodámba fel kell tennem önnek néhány kérdést ha hajlandó most beszélni. - Julia sírt, amikor bementek az irodába, kiborult hisz elvesztette egyetlen gyermekét nagy fájdalom ült szemein. - Mondja kérem milyen kapcsolatban volt lányával?? - Nagyon jó viszonyban voltunk mindig számítottunk egymásra nekem elmondott mindig mindent. Nagyon népszerű volt mindenki szerette. - válaszolt könnyek közt az összetört Anyuka. - Kérdezzék ki a barátját is, akivel

együtt éltek… - szólt közbe Julia. A kétségbe esett anyuka elmesélte, hogy lányt többször bántalmazta barátja, sőt meg is fenyegette, hogy ha elhagyja bosszút áll rajta. Halállal fenyegette és ezt elmesélte szüleinek is. Szülei külön éltek, elváltak, szintén azért, mert az apuka agresszív volt, terrorban tartotta az egész családot így Julia elmenekült a kislányával együtt. Szörnyű élete volt, mesélte könnyek között.

Édesapja megváltozott idővel belátta hibáit sajnos már későre, de én mindig mondtam Alexandrának, hogy az

4

Édesapja, ne tolja el magától, mert lehet, mire megbocsájtana már késő lesz. - vallotta be Julia. - Jó kapcsolatban állt mindkettőjükkel. - Értem és köszönöm hölgyem. Mára befejeztük, értesítsük bármi fejlemény van. - Veronika átkarolta az összetört anyukát és kikísérte. Mindig könny ült szemein. Veronikának is oly nehéz valakivel tudatni, hogy szerette eltávozott és többet sosem láthatja.

- Nehéz szörnyen nehéz. - suttogta magában Veronika. Mindig szörnyen érezte magát mikor el kellett mondania az igazságot. Az a fájdalom, amit a hozzátartozók éreztek elviselhetetlen, de sajnos ez is a munka része.

- Ilyenkor elérzékenyülök, szeretek Erickel lenni mikor magam alatt vagyok. Annyira megértő, mindig számíthatok rá… - suttogott halkan Veronika. - A halál könnyű, békés… - Az élet nehezebb, fájdalmasabb… - szólt Veronika Erick szemébe nézve. Vera mindig elszörnyűlt, mikor látta az áldozatokat, főként, ha azok fiatalok voltak gyermekkora jutott mindig eszébe. Sosem fogadta el az öngyilkosságot, sőt egyenesen elítélte. Szüleit is brutálisan meggyilkolták, amikor Ő tizenhét éves volt és a tettesek még azóta sem kerültek elő. Ez hajtotta, a munkájába temetkezett és mindig szerette a tetteseket rács mögött látni. Amint ezen gondolkodott, Eric lépett be az irodába.

Látván ingerült kolleganőjét közelebb lépet. Veronika felnézett rá majd egy könnycsepp hullott végig sima arcán. -

5

- Mindig eszembe jutnak... - suttogta, majd megölelték egymást. - Köszönöm Eric, hogy vagy nekem mindig számíthatok rád és ez olyan jó érzéssel tölt el. - Rám mindig számíthatsz Vera. Bármi történjen, ott leszek melletted ezt megígérem. - nyugtatta meg Eric. Kiderítjük ki volt a gyilkos, mindenképp rács mögé tesszük. A család nyugalmáért és Alexandráért. - Felkeresem Johnt Kartert ahogy értesültem Ő a lány barátja. Volt már rendőrségi ügye súlyos testi sértésért ült pár évet, de a szomszédok nem panaszkodtak rá. Utána nézek...

- elköszöntek egymástól majd elválltak útjaik. Eric elindult a közeli kis városba ahol az állítólagos barát lakott, hogy kihallgassa. Veronika a lány Édesapjához indult, gondolta több információval szolgálhat s így közelebb kerülnek az igazsághoz. Eric odaérvén a házhoz bekopogott illedelmesen, de válasz nem érkezett.

Hallatszott, hogy valaki bent van a házban. Gondolta újra kopog, több próbálkozás után megjelent John az ajtóban feldúltan. Hatalmas ember volt. - Igen tessék, miért kopog nincs kedvem senkivel beszélgetni. Kit keress?? - szólt feldúltan a fiú. Ekkor megjelent egy fiatal lány az ajtóban hálóköntösben. Csinos volt a húszas évei elején járhatott majd megszólalt. - Ki az drágám?? - Senki szívem, menj be, jövök utánad azonnal... - válaszolt nyálasan a fiú. Eric elképedt a látottakon.

- John Karterhez van szerencsém? - kérdezte Eric meglepetten. -

Igen én vagyok. Miért? - Eric nyomozó vagyok és a bűnügyi rendőrségtől jöttem, feltennék pár kérdést Alexandrával

kapcsolatban. - nyilvánvalóan látszott, hogy a fiú ingerülté vált, ahogy meghallotta az "Alexandra" nevét. - Tegnap este fél Nyolc körül találtak rá a holttestére. Meggyilkolták! - látszott John arcán, hogy nem hiszi el. - Szegény, sajnálom biztos oka volt rá valakinek, hogy megölje. - Eric furcsán nézte olyan rideg volt szívtelen nem törődvén avval, hogy barátnőjét megölték. -

De úgy látom hamar túltette magát a halálán - szól magabiztosan Eric. - Kérem, mesélje el milyen kapcsolatban voltak egymással? - kis habozás után válaszolt. Hát... Nem váltunk el szépen egymástól, veszekedtünk is a tegnap nálam járt. De miért néz így rám nyomozó? - kérdezte feldúlva John. - Csak nem hiszi, hogy én öltem meg? - Kérem ne kiabáljon, nem vádoltam semmivel egyenlőre csak kihallgatom. - Menjen innen el és csak akkor jöjjön vissza, ha nyomos bizonyizék van ellenem.

- szólt John idegesen majd becsapta Eric előtt az ajtót. - Túl feldúlt. Gyanús a viselkedése. - gondolta magában Eric. Beült az autójába és sietett vissza Veronikához, hogy elmesélje neki az új információkat, bár sokat nem tudott meg Johntól. Hátha Vera többet tudott meg a lány Édesapjától… - A fiút pedig figyeltetni fogom. - suttogta halkan. - Nagyon furcsa alak… - mire odaért a Kapitányságra Veronika már várt rá. - Szia Eric! - köszönt bájosan. - Szia Vera! - válaszolt feldúlt hanggal Eric. - Mi történt, miért vagy ideges? - kérdezte Vera lágy hangon.

Eric elmesélte hogyan járt Johnnal kapcsolatban, felháborodottan mesélte el, hogy Johnnál egy fiatal lány volt.

- Hamar túltette magát Alexandra halálán szörnyű, hogy ilyen gerinctelen emberek vannak. - szörnyülködött Eric.

7

Ha az Ő helyében lennék sem tudnám elviselni úgy azt sem ha veled történne valami… - tette hozzá Eric. Veronika elmosolyodott a hallottakon hisz érzet valamit Eric iránt, de nem merte bevallani még saját magának sem. Ahogy Eric ránézett látszott, hogy fontos neki, de nem merték bevallani egymásnak az érzéseiket. Veronika is elmesélte mit tudott meg Alexandra Édesapjától, Petertől. - Szegény nagyon összetört mikor tudtára adtam, hogy a lánya meghalt. Nem hitte el…

Szörnyű érzés volt megmondani. Sokat nem árult el, mert ritkán találkoztak, de jó kapcsolatban voltak egymással állította határozottan. Sajnos senki mást nem tudunk csak, hogy a fiú nem tehette, mert utána néztünk és arra a napra van alibije, épp dolgozott. Tudjuk azt is, hogy járt nála, de semmi többet. Az apuka pedig összetörött a hallottakon és Ő is biztosítva van…